

פחד דוד

עלון שבועי בענייני פרשת שבוע

אשדוד: רח' האדמו"ר מבעלזא 43 טל. 08-8566233 פקס. 08-8521527
ירושלים: רח' בית וגן 8 טל. 02-6433605 פקס. 02-6433570

יו"ל ע"י מוסדות "אורות חיים ומושה" ישראל

בנשיאות בנש"ק מורינו ורבינו הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

בן הצדיק המלוב"ן רבי משה אהרן פינטו זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלוב"ן רבי חיים פינטו זיע"א

עלון מס' 592

משכיל לדוד

פרשת מקץ

שיחה שבועית לפרשת השבוע מאת מו"ר הגה"צ רבינו דוד חנניה פינטו שליט"א

משום כן, הסכימו פרעה ועבדיו פה אחד לקבל עליהם את יוסף למושל ולקיים כל מה שאמר להם לעשות. ואף יוסף כשראה שנסתלקה הטומאה מן המקום, ניצל את ההזדמנות שזימן לו ה' לצאת מבית האסורים, והמשיך לומר "ועתה ירא פרעה איש חכם ונבון".

מכאן למדים אנו, עד כמה ראיית פני הצדיק ודיבורו משפיעים שפע של אמונה בזולת, ומעט אור דוחה הרבה מן החושך. ואכן כאשר מסתגלים לאור תיכף נעלמת כל הקליפה והטומאה, וכאשר מתעוררת האמונה בלב האדם תיכף מסתלקת מליבו הכפירה, והוא מקשיב לדברי הצדיק, ודבריו פועלים בנפשו לשנות את דרכו למוטב.

כמה פעמים באים אלי אנשים כופרים הרחוקים מן התורה, וכשהם יושבים אצלי בחדרי, ורואים ספריה עם ספרים קדושים ותמונות צדיקים תלויות על הקיר והאווירה היא של קדושה, אזי תיכף מידי דברי עמם הם מתחילים לבכות, אם מהתרגשות או שמשפילים עיניהם מרוב בושה וחרטה. והסיבה לכך היא משום שהם יושבים מול אדם המכיר באמת, היינו, שמאמין בהקב"ה, ומשתדל כפי כוחו להשפיע על אחרים להכיר בה, והאווירה בחדר היא אווירה של קדושה. וכיון שהשקף אין לו רגלים (ראה שבת קד.), לכן מיד בראותם את האמת עומדת ויציבה גם בתקופה קשה זו, מיד מתעוררת התשובה בליבם.

וראית בספר מרגניא דרבי מאיר שהקשה, דהנה בחלום פרעה נאמר (בראשית מ"א א') "והנה עומד על היאור". אבל כשסיפר פרעה ליוסף את דבר החלום אמר לו (שם י"ז) "בחלומי הנני עומד על שפת היאור". וצריך להבין, מדוע כשסיפר פרעה את חלומו שינה מהאמת ואמר על שפת היאור? ותירץ, שפרעה רצה לנסות את יוסף לראות האם ישים לב לשקר שבדבריו, עיי"ש. הוא אשר אמרנו. פרעה ראה שלפניו עומד איש קדוש שבאמצעות דיבוריו והדרת פניו הוא מגרש את כל החושך והסיתרא אחרא, והכל מרגישים כנתונים בידו לשבט או לחסד, והצדיק עומד ומכריז שאין עוד מלבדו, ואומר (שם, ט"ז) "בלעדי א-להים יענה את שלום פרעה".

וכראות פרעה את כל זאת, רצה לראות האם אינו הווה בהקין והאם עיניו אינם מטעות אותו. לכן שינה מן האמת כדי לראות האם האמנם ניצב הוא אל מול פני הקודש, ושינה ואמר "על שפת היאור", משום שבחלומו ראה את עצמו עומד "על היאור", וזהו סימן טוב למלכותו, כמו שאמרנו חז"ל (כריתות ה:) אין מושחין את המלכים אלא על המעיין כדי שתימשך מלכותו.

ובספרו את חלומו אמר "על שפת היאור", לרמוז שניצב הוא על שפת המלכות ואין באפשרותו להחזיק מעמד ולהמשיך את מלכותו. ואז באמת הרגיש יוסף בשינוי שבדבריו, ואמר שעל ידי שיקדים רפואה למכה ויפקיד על ארץ מצרים איש נבון וחכם יצליח שתמשך מלכותו ולא תתערער בתוהו ובוהו שיביא עמו הרעב.

ההזדמנות של פרעה שלא הוחמצה

לאחר שיוסף פתר את חלומו של פרעה, הסכימו פרעה ועבדיו פה אחד למנות את יוסף למושל על ארץ מצרים, כמו שנאמר (בראשית מ"א לט, מ) "ויאמר פרעה אל יוסף... אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי".

ואף על פי שיוסף היה עבד, ובנימוסי מצרים כתוב שאין עבד מולך, אפילו הכי הסכימו להמליכו עליהם, משום שהאמינו לפתרון החלום שפתר יוסף לפרעה. ועל פי פתרון החלום מצרים נמצאת בסכנת הכחדה בשבע שנות הרעב, והבינו שאין ברירה אלא להעלות את יוסף לגדולה ולתת בידו את שרביט ההנהגה, על מנת שלא יוכחדו ברעב.

כמו כן, כשהתחילו שנות הרעב לבוא נאמר (בראשית מ"א נ"ה) "ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו". ואמרו על כך חז"ל (בר"ר צ"א ה') שיוסף אמר להם למול את עצמם, והיו מחוייבים לשמוע בקולו, כי אילולי הוא - כל מצרים היתה נמחקת מעל פני האדמה בשבע שנות הרעב.

וצריכים אנו להבין, כיצד יתכן שפרעה מלך מצרים שהיה רשע גדול, וראש הקליפה, שאמר על עצמו (יחזקאל כ"ט ג') "לי יאורי ואני עשיתיני". והיה רחוק מאמונת ה' כרחוק מזרח ממערב, ואף גם חרטומיו המכשפים הטמאים, יאמינו לדברי הקדושה שאמר להם יוסף הצדיק, שהחלום שחלם פרעה הוא מאת ההשגחה העליונה להקדים רפואה למכה לשבע שנות הרעב שלא יכחידו את מצרים.

ועוד, כיצד יתכן הדבר שפרעה הרשע שעשה עצמו אלוה בורא העולם וכל יכול, הוא יכניע את עצמו לפני יוסף, ויאמר לעמו שאין בידו לעזור להם, אלא; "לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו". ונראה לבאר, דהנה אמרו חז"ל (ראש השנה י:), בראש השנה יצא יוסף מבית האסורים, והוא יום הדין ויומא דצלותא, היום שבו אנו ממליכים עלינו את הקב"ה.

ובוודאי באותו היום היה יוסף הצדיק בקדושה יתירה, ועלתה תפילתו למרומים עד ששרתה עליו שכינה, והיה זיו תארו דומה למלאך ה' צבאות. ואף מראהו החיצוני הוסיף ושווה לו הוד והדר, כמו שנאמר (בראשית מ"א י"ד) "ויגלח ויחלף שמלותיו".

ואז מן השמים נמשך על פניו חוט של חן וחסד, והשרה סביבו רוח של קדושה וטהרה, ועל ידי כך נסתלקה הקליפה מן המקום ההוא. עד שיצאו מפי פרעה דברים של אמת, והכיר באמיתות ה' ובהשגחתו, והוא יתברך שמו יושב על כסא רם ונשא ומשיג על בראויו, ובדווקא שלח לו את חלומותיו כדי שיהיה סיפק בידם להקדים רפואה למכה לשבע שנות הרעב העתידות לבוא.

המעוניין לקבל את העלון בדוא"ל ישלח הודעה לכתובת: p@hpinto.org.il

פרשת מקץ כ"ה כסליו תשע"ב

ירושלים	תל אביב	באר שבע
16:05	16:19	16:23
17:20	17:22	17:23
17:58	17:56	17:55

הדלקת נרות
מוצאי שבת
רבינו תם

הילולא דצדיקיא

כט - ר' אברהם בכר שמואל מיוחס	ד - ר' שאול דוויק הכהן
א - ר' יאיר חיים בכרך,	ה - ר' אברהם יעקב מסדיגורא
מח"ס "חנות יאיר"	ו - ר' יהושע עמרם
ג - ר' חיים שמואלבלין	ז - ר' יחזקאל משינווא

קולמוס הלב

פיוט לחנוכה

מכ"ק רבי חיים פינטו הגדול זיע"א
סימן: אני חיים פינטו.

אֵלֵי אַרְוֹמָמְנָהּ אֵין יְחִיד יְחִידוֹ
גַם לְבַנֵי מִתְתַּיְהוּ עֵשׂה פְּלֵא כְּבֹדוֹ
פְּדָה עֵדָה נְדָה קִלְא אֶרְץ כְּבֹדוֹ
הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ

לְוַעֲדוֹ יְחִיד לְרַעְיָה הַיְיָנִים עֲלֵינוּ
מִצְוֹת אֵל גְּדוֹל דָּעָה לְהַעֲבִיר מִקְּנֵנו
אֲנוּ קִמְנוּ שְׁשָׁנוּ גָבַר עֲלֵינוּ חֲסָדוֹ
הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ

יְנִים בֵּית אֵל בָּאוּ טְמֵאוֹ הַשְּׁמָנִים
בְּדָקוֹ וְהֵנָּה מִצְאָהוּ פֶּךָ מִפְּכִים קְטִינִים
אֲטוֹם חֲתוּם סְתוּם כְּהֵן כּוֹנְנָה יָדוֹ
הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ

חֲלָק וְשִׁיעוֹר לִילָה אַחַת לְבֹד הָיָה בּוֹ
בְּרִפְתָּ נֹרְאָה עֲלֵיָה שְׂרָתָה תוֹךְ הַנְּשָׂאָר בּוֹ
רַבּוֹ כִּמּוֹ עֲצָמוֹ נָסִי אֵל חֵי לְבֹדוֹ
הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ

לְחִיד מְסַר גְּבוּרִים, בְּיַד אִישִׁים חֲלָשִׁים.
קָרְנוּ יִשְׂרָאֵל הַרִים. עַל הַצָּרִים הַנּוֹגְשִׁים.
אֶפְלוּ כְּלוֹ נֶפְלוּ, נִגְרָשׁוּ וְשׁוֹדְדוּ.
הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ

לְמִים אֵלוֹ נִקְבְּעוּ בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה
כִּי מֵאוֹיְבֵיהֶם נוֹשְׁעוּ מִיַּד צָר גָּאָה גָּאָה
שִׁירוּ גִילוֹ הִלְלוּ לְאֵל גְּדוֹל כְּבֹדוֹ
הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ

כִּשְׂתָּה וְשִׁמְחָה יְהִי בָּם וּמְטַעְמִים מִתְּרִים
הַנְּרוֹת הֵם חַיּוּבֵם נַעֲשִׂים וְנִנְכָרִים
צָאוּ בָאוּ וּרְאוּ הַתּוֹרָה הַזֹּאת לְמִדּוֹ
הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ

פְּתִילוֹת יְחִיד נִמְנוּ טוֹב טַעְמָם וְנִמְזָקָם
בְּמִסְפָּר לֹא יִמְנוּ כִּי בֵן דִּינִים וְחֻקָּם
שְׁמָרוּ הוֹדוּ עֲזָרוּ אֲשֶׁר לֹא תִשְׁיֵג יָדוֹ
הוֹדוּ לָהּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ

מעשה שהיה

נס החנוכה של משפחת שוויקה

הסיפור התרחש לקראת
חג החנוכה. כאשר
למשפחת שוויקה מבואנוס
איירס שבארגנטינה התקשרו
שתי משפחות ובפי שתיהן אותה
שאלה: "פודאמוס רסיוור סו קאסא

פארא שבת?" (אפשר לקבל את הדירה שלכם לשבת?)

מדובר היה בשתי שבתות רצופות, ולמרות זאת הם נענו ברצון. בשעת מעשה, הם
לא הבחינו בעובדה ששתי השבתות היוו את היום הראשון של חג החנוכה ואת יומו
האחרון; כ"ה כסלו חל בשנה בה התרחש הסיפור בשבת!

"התחלנו להתלבט, כך סיפרו בני המשפחה (הסיפור במלואו פורסם ב"איש
לדעה"), כידוע יש מצווה להדליק נרות בבית ולא רק להצטרף למישהו אחר -
ובפרט שמדובר במצווה חביבה של פעם בשנה, עם ברכת "שהחיינו"...

"מאוד רצינו להישאר בשבת בבית, אך מצד שני כבר אמרנו לאנשים שהם יוכלו
לקבל את הדירה לשבת.

המשכנו להתלבט בענין כיצד לנהוג, עד שאבא הכריע שעדיף למסור את
הדירה לאורחים. השבת המדוברת הגיעה, סידרנו אפוא את הבית והשארנו
אותו לאורחים."

אוירת השבת באזור רחוב 'אקוודור' שבו מתחם בתי הכנסת המרכזי בעיר, מזכיר
את אוירת השבת בשכונה חרדית ממוצעת. יהודים רבים נוהרים לבתי הכנסת
והתושבים מביטים בסקרנות גלויה בציבור המתפללים הצועד בשמחה ובאושר
לבתי הכנסת שבשכונה.

וכך לאחר תפילת ערבית בליל שבת קודש. מגלה האורח בבית הכנסת את בעל
הדירה, את הרב שוויקה.

הוא ניגש להודות לו בהתרגשות על האפשרות לשהות בבית שלו בשבת. בינתיים
מתברר להרב שוויקה שהאורח שלו הינו סופר סת"ם מומחה, חשוב ומבוקש.

האורח סיים את תודותיו, ואמר שהוא הסתובב בבית והבחין שכמה מהמזוזות
נקבעו בצורה הפוכה.

"זה לא רק פסול - אלא ממש מסוכן", טען האורח. כדי לחזק את דבריו, הוא סיפר
על כמה אנשים שנוקקו לישועות, ולפתע גילו שהמזוזה בביתם הונחה בטעות
בהיפוך! מסתבר שמי שבדק את המזוזות, החזיר אותם למקום בעודן הפוכות.

באותו ליל שבת ניגש הרב שוויקה לבני משפחתו, ובהתרגשות בלתי מוסתרת
שאל: "תגידו לי; מה היה קורה אם היינו מוותרים על מצוות הכנסת אורחים
ונשארים בבית כדי להדליק שם נרות חנוכה - במשך עוד כמה זמן היינו נאלצים
להפסיד את קיום מצוות מזוזה"?

בסיעתא דשמייא
הופיע הספר "אנשי אמונה"
שורכים ציפו לזו
והוא סיפור תולדותיהם, חייהם ופועלם
של צדיקי משפחת פינטו זיע"א
הפצה ראשית: משה נידם - 5400902-02

תולה ארץ על בליטה נצור לשונך

בצדק תשפט עמיתך

היודע שהדברים שסיפרו לו הוא אמת, אך יש בהם לצדד לכאן ולכאן, והמספר לו דן אותו לכף חוב ועל ידי זה הוא
מגנה אותו, מצוה לשומע לדון אותו לכף זכות. והעובר על זה ואינו דן אותו לכף זכות, והוא מסכים להמספר בגנותו,
לא די שעבר על "בצדק תשפט עמיתך", אלא הוא גם כן נכלל בשם "מקבל לשון הרע", כיון דעל ידי שלא דן אותו
לכף זכות, ממילא נשתרבע עליו דברי גנות (חפץ חיים)

מאוצרו של מורנו ורבנו הגה"צ
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

מן האוצר

התורה הקדושה מגינה על העולם לעולם

מגינה אלא לפי שעה, אף מצוה אינה מגינה אלא לפי שעה. ואת התורה באור, לומר לך מה אור מגין לעולם, אף התורה מגינה לעולם.

כיון שנתקרב הרשעים לתורה מיד התחילה אור התורה מחזרת אותם למוטב, והיו המתיונים מתמעטים והולכים בכל יום ויום, עד שלא נשאר מהם אחד, כי חזרו כולם בתשובה על ידי אורה של התורה הקדושה ומאסו חכמה יונית.

הלכך היו בית שמאי ואומרים שעיקר הנס היה שחזרו הרשעים שביניהם בתשובה. הצדיקים נצחו מלכות יון, והתורה הקדושה נצחה חכמה יונית. וכיון שאירע הנס על ידי התורה הקדושה, ונרמז לתורה הקדושה, קבעו שיהיו פוחתים והולכים בנר, רמז שטומאת המתיונים היתה פוחתת והולכת עד שנעקרה מן העולם. וקבעו מלכות בית חשמונאי לשנה הבאה הדלקת הנר כדי לזכור דבר זה שעל ידי אור התורה חזרו הרשעים בתשובה, ופך השמן טיהר את לבבם.

ובית הלל היו אומרים, הואיל ואמרו חכמים מעלין בקודש ואין מורדין, אף נרות המנורה כן, וכשם שהרשעים היו הולכים ועולים בקודש, וכל יום ויום היו חוזרים מהם יותר ויותר, אף הנרות מתרבים והולכים, שהרי גם אור התורה הלך ונתרבה מיום ליום עד שהיתה מאירה ביותר ונעקרה חכמה יונית ועברה מן העולם על ידי כוחה של תורה.

בשעה שלחמו מלכות בית חשמונאי נגד היונים, לחמו ביונים נכרים וביונים יהודים שנעשו כנכרים - על ידי שהיו עוסקים בחכמה יונית, אבל לא ראי מלחמה זו כראי מלחמה זו, שכן בשעה שהיו הולכים והורגים את היונים הרשעים שביקשו לטמא אותם ולהשכיחם את התורה, לא היו יכולים לעשות כן למתיונים, שהרי הוא אומר (יחזקאל לג, א) חי אני נאם ה' א-להים אם אחפוץ במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל", הלכך לא היו מחזרים עליהם להרגם אלא להחזירם בתשובה.

והאיך היו הצדיקים מחזירים את הרשעים בתשובה? על ידי שהיו מלמדים להם שיהיו עוסקים בתורה הקדושה ולא בחכמת יונית. וכיון שהרגו את היונים הנכרים, נכנסו מיד להיכל להדליק את המנורה שהיא רמז לתורה הקדושה, כענין שאמרו חכמים (סוטה א, א) כי נר מצוה ותורה אור (משלי ו, כג) תלה הכתוב את המצוה בנר ואת התורה באור. את המצוה בנר, לומר לך מה נר אינה

מן המעיין

לא כתב "כי אמר, כי נשני" כדרכו של המקרא תמיד בקריאת שמות, וכגון אצל לאה "ותקרא שמו ראובן, כי אמרה, כי ראה ה'?" ברם, יוסף הלא התחייב לפרעה שלא יגלה לציבור שאינו יודע לשון הקודש. לפיכך נמנע ממנו להסביר את טעמו של שם זה, לומר בקול "כי נשני", רק חשב כך בלבו.

חיים בפרשה

ממשנתו של רבינו חיים בן עטר זיע"א בעל האור החיים הקדוש

"ואת גביעי גביעי הכסף" (מד. א)

צריך לדעת טעם יוסף בעניינים אלו, ואם לצערם הלא מעשיו מוכיחים כי גמר בלבו השלום ואכל ושתה עמהם והראה להם שלום.

ואולי כי נתכוון לשלשה דברים; האחד כדי שיכופר להם עון הגניבה שגנבוהו היה עושה להם דברי חשד, כדי שיהיה הבושת על מין העון עצמו של יוסף ויכופר עוונם. והב' לראות אם יתנו נפשם על בנימין, ובאמצעות זה יכיר כי מודדין מדידת אחוה עם אחיו וכפר להם עוונם. הג' לרמוז להם ענין הגניבה, אולי יתחילו להרגיש כי יש מי שמכיר מעשיהם בבית הלז. וכן מצינו לו שהיה רומז להם הדבר בפרטים אחרים, דכתיב (לעיל מג לג) וישבו לפניו הבכור בכבודתו וגו', וכאלה רבות.

"ויקרא את כל חרטומי מצרים" (מא. ח)

ובאמת למה לא נתן הקדוש ברוך הוא בלב שר המשקים להזכיר את יוסף תכף, ולמה הניחו לקרוא חרטומים?

כך אמרו חכמים ב"מדרש הגדול": "כדי שיבוא יוסף באחרונה, ויטול הגדולה. אמר הקדוש ברוך הוא: אם יבוא יוסף תחילה ויפתור את החלום, אין זה שבחו. יכולין חרטומים שיאמרו: אילו שאלת אותנו, כבר היינו פותרים אותך. אלא המתין הקדוש ברוך הוא להם עד שנתגעו, והוציאו את רוחו [הפחידו את פרעה], ואחר כך בא יוסף והחזירה.

עליו אמר שלמה: "כל רוחו יוציא כסיל" [משלי כ"ט], אלו חכמי פרעה, "וחכם באחור ישבנה", זה יוסף, שנאמר: "אין נבון וחכם כמוך".

"ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמיצים" (מא. מז)

רמז נפלא, מוצא כאן רבינו הקדוש בעל ה"נועם אלימלך" זיע"א, שצריך האדם להיזהר מאוד ממידות הקמצנות וכילות. כמו דאיתא ב"ספר הישר" לרבינו תם: אם יהיה אדם כילי - הינו קמצן - אין זאת המידה הרעה לבדה בו, רק אחרת מלבד אלה וזאת עלתה על כולנה. וסוף דבריו, על כן א"א לכילי להיות עובד ה'.

וזהו "ותעש הארץ", דהיינו יוסף היה מתקן את הארץ בשבע שני שבע, את מדת הקמצנות שבהם. וזהו "לקמיצים", כי אין לך אדם נמלט ממדה זאת, אם לא כולו, יש בו מקצתו. ויש אשר בהם אפס קצת קצתו דבר מהקמצנות, וצריך האדם להסיר עצמו ממידה זאת.

"ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלקים את כל עמלתי

ואת כל בית אבי" (מא. נא)

ובאמת, שאל הכהן הגדול רבי מאיר שמחה הכהן בעל ה"משך חכמה", מדוע

ארזי הלבנון

לדמותם של חכמי ישראל

המלאך רפאל

רבי חיים
חזקיה מדיני
זצ"ל, בעל
"שדי חמד"

הגאון רבי חיים
חזקיה מדיני (החח"ם)
נולד בירושלים בשנת תקצ"ב,

לאביו רבי רפאל אליהו מדיני, שהיה תלמיד

חכם, דרשן של הכוללים בירושלים. את חינוכו

התורני קיבל הרב מדיני מאביו, מאחיו רבי שמואל ומרבניה הגדולים של ירושלים באותה התקופה - רבי יצחק קובו, רבי יוסף ניסים בורלא ואחרים לאחר נישואיו המשיך הרב מדיני לעסוק בתורה, כשהוא סמוך על שולחן אביו.

בשנת תרי"ג, בהיותו בגיל עשרים ואחת, נפטר אביו בבגדאד בעת שליחותו שם. משענתו הכלכלית נשברה ובלית ברירה נשלח הרב מדיני לקושטא, בירת האימפריה העות'מאנית ומקום תורה חשוב, כדי להסתייע בקרובי משפחתו שדרו שם. לאחר שהות קצרה באיזמיר השתקע הרב מדיני באיסטנבול, ובשלוש עשרה השנים הבאות עסק בהוראה, שימש כדיין ונתפרסם כתלמיד חכם.

ביקורו של יהודי עשיר מחצי האי קרים, הביא לתפנית במהלך חייו - החח"ם הוזמן לשמש כרבה של קהילת "קאראסו באזאר". הקהילה היהודית ב"קאראסו באזאר", הייתה הגדולה ביותר בחצי האי קרים, שהיה בשליטה רוסית צארית, ועם הזמן נעשה החח"ם לדמות הרבנית הדומיננטית ביותר באזור. מצבה הרוחני של קהילה זו היה בכי רע שעה שהחח"ם בא לתחומה, והוא עמד על כך מיד עם בואו. במשך למעלה משלושים שנות פעילותו בקהילה זו הוא עסק בתיקון מצבה הרוחני והמוסרי, בביטול מנהגים חסרי יסוד הלכתי ובקירובם למנהג ספרד.

כמו כן ייסד הרב ישיבה בעיר, שהפכה למוסד חינוכי רחב מימדים. בזמנו הפנוי עסק החח"ם בכתיבת חיבוריו ההלכתיים, שכמה מהם נדפסו.

הרב מדיני ותלמידיו - רבי ניסים צאחציר, רבי רפאל לבוק ורבי אברהם ניסים אשכנזי עסקו גם בתרגום של ספרי דת וחינוך לשפה ה"תאטארית" המקומית ובהוצאתם לאור.

מיקומו של חצי האי קרים, נידח ככל שיהיה, היה בעל חשיבות רבה. בעיר אודסה שהייתה סמוכה לה מבחינה גיאוגרפית, ישבו עשרות אלפי יהודים, והיא הייתה מרכז תרבותי ראשון במעלה, ובה נשבו רוחות ההשכלה, הסוציאליזם והלאומיות. מטבע הדברים, הגיעה השפעתן של אותן רוחות חדשות אל היהודים שישבו בתחומי של החח"ם, והיה עליו להתמודד עם תוצאותיהן.

בשנת תרנ"ט, בהיותו בגיל שישים ושבע, עזב החח"ם את משרתו ושב לארץ ישראל כדי להתבשר באווירת התבשורת השארית חיו, כששמו וכבר הולך לפניו והתפרסם כאחד מגדולי הדור. הוא התיישב בחברון, ובה שאף להשלים את חיבוריו. לאחר כשנתיים, עם פטירתו של רב העיר חברון, הרב רחמים יוסף פראנקו, קיבל עליו החח"ם את הרבנות בעיר. יהודי חברון [ספרדים, ואשכנזים - שהיו חסידי חב"ד ברובם] מנו באותה העת כאלף וחמש מאות נפש. הרב מדיני הקדיש רבות מזמנו להסדרת ענייני החינוך התורני בעיר זו. כמו כן הוא ייסד בחברון ישיבה שהוצאותיה מוזמנו רובם ככולם מכספו הוא. ישיבה זו כונתה בשם "שדי חמד", על שם חיבורו המונומנטאלי, ובה הורה תורה והלכה בקביעות.

בשנת תרס"ד היה הרב מדיני מעורב בפרשת ניסיון הקמת בית ספר, שיהווה תחליף פשרני לתלמוד תורה בעיר, וסייע בהשגת פשרה. באותה העת היה הרב מדיני כבר חולה והוא נפטר בגיל שבעים ושלוש, ביום כ"ד לחודש כסלו שנת תרס"ה.

החח"ם התפרסם בכל תפוצות ישראל, בזכות חיבורו "שדי חמד". חיבור זה משמש כעין אינצקלופדיה על מאות ערכים מהתלמוד, כאשר בכל ערך מביא הוא עשרות חקירות ומחלוקות מהאחרונים. סדרת הספרים המגלים בקיאות כה מדהימה, מעוררים התפעלות על המחבר, עד כי קשה להאמין שעבודת הכתיבה והליקוט נעשו ללא שום אמצעים טכנולוגיים. אך כח שקידתו ובנוסף לכך - כח זכרונו יכלו לו והם שעמדו לו להצלחתו.

חשוב לציין כי החח"ם העיד על עצמו כי הוא נולד ללא כישרונות מיוחדים, אך בסייעתא דשמיא נפתחו לפניו אוצרות החכמה בגין מעשה שהיה, ובמרוכה עלילת דברים שהטיחו בו, והוא בענוותנותו קיבל עליו את הדין בדומיה.

אנשי אמונה תולדות צדיקי משפחת פינטו זיע"א

אליו רבי חיים פינטו זיע"א בחלומו והבטיח לו שבעזרת השם בקרוב הוא יתבוק בן זכר, ועל כסאו של אליהו הנביא ע"ה, ישב נכדו, דוד חנניה".

"לאחר תקופה קצרה, התקיימה ברכת הצדיק במלואה. ובחלוף ירחי הלידה, התבשר ר' מאיר שנולד לו בן, ועל כסא הסנדק בברית המילה הוא בא לכבד אותי, כמצוות הסבא קדישא זיע"א שנגלה אליי בחלום ובישר אותי בבשורה הטובה".

את המעשה המופלא הבא על כוחה של תפילה וברכת הצדיקים, שמענו מפיו של מו"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א, שבדידו הוה עובדא. ומעשה שהיה כך היה:

"ר' מאיר אפריאט, התפלל והרבה בתפילה ותחנון כדי שיזכה לזרע של קיימא, לאחר ששנים רבות לא זכה להיפקד בבנים. והנה באחד הלילות נגלה